2) I benægtende fald: I betragtning af, at en (EF) forordning har direkte virkning, hvad skal der forstås ved »prøvelse af retsafgørelsen« i artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument for ubestridte krav? Skal der kun gennemføres en prøvelsesprocedure [udelades] i de tilfælde, hvor stævningen/det indledende processkrift i sagen er blevet forkyndt eller bragt til kundskab på en af de måder, der omhandles i artikel 14, stk. 1, i Europa Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument for ubestridte krav, med andre ord uden bevis for modtagelsen? Giver den belgiske lovgivning i kraft af retten til efterfølgende anfægtelse af udeblivelsesdomme i henhold til artikel 1047 ff. i Belgisch Gerechtelijk Wetboek (»den belgiske retsplejelov«) og til anke heraf i henhold til artikel 1050 ff. i Belgisch Gerechtelijk Wetboek ikke tilstrækkeligt med garantier til at opfylde kravene til den »prøvelsesprocedure«, der omhandles i artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument for ubestridte krav?

3) Giver artikel 50 i Belgisch Gerechtelijk Wetboek, hvorefter de i artikel 860, stk. 2, artikel 55 og artikel 1048 omhandlede frister kan forlænges i tilfælde af force majeure eller som følge af ekstraordinære omstændigheder, der ikke skyldes fejl fra den pågældendes side [,] tilstrækkelig beskyttelse i den betydning, der forudsættes i artikel 19, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument for ubestridte krav?

4) Er attesteringen som europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument for ubestridte krav en retsafgørelse, der skal nedlægges påstand i det indledende processkrift i sagen? I bekræftende fald: Skal retten da attestere afgørelsen som europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument, og skal justitskontoret dokumentere attesteringen?

   I benægtende fald: Kan det være et justitskontors opgave at attestere afgørelsen som europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument?

5) Såfremt attestering som europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument ikke er en retsafgørelse, kan en sagsøger — der ikke har nedlagt påstand om et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument i det indledende processkrift i sagen — efterfølgende, efter at afgørelsen er blevet endelig, anmode justitskontoret om at attestere den som europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument?

([1]) EUT L 143, s. 15.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 24. juni 2014 — Pfotenhilfe-Ungarn e.V. mod Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

(Sag C-301/14)

(2014/C 303/32)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pfotenhilfe-Ungarn e.V.

Sagsøgt: Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

Procesdeltager:

Præjudicielle spørgsmål

1) Er der tale om en dyretransport, der ikke finder sted i forbindelse med økonomisk virksomhed, som omhandlet i artikel 1, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1/2005 ([1]), hvis den pågældende transport gennemføres af en almennyttig anerkendt dyrevelfærdsforening og har til formål at formidle herreløse hunde til tredjemand mod et vederlag (»beskyttelsesgebyr«), som

   a) er mindre end foreningens udgifter til dyret, transporten og formidlingen eller netop dækker disse,

   b) overstiger disse udgifter, men overskuddet anvendes til at finansiere udækkede udgifter til formidling af andre herreløse dyr, udgifter til herreløse dyr eller andre dyrevelfærdsprojekter?

2) Er der tale om en erhvervsdrivende, der inden for Fællesskabet handler med dyr og/eller produkter, som omhandlet i artikel 12 i direktiv 90/425/EØF ([2]), når en almennyttig anerkendt dyrevelfærdsforening bringer herreløse hunde til Tyskland og formidler dem til tredjemand mod et vederlag (»beskyttelsesgebyr«), som

   a) er mindre end foreningens udgifter til dyret, transporten og formidlingen eller netop dækker disse,

   b) overstiger disse udgifter, men overskuddet anvendes til at finansiere udækkede udgifter til formidling af andre herreløse dyr, udgifter til herreløse dyr eller andre dyrevelfærdsprojekter?

([1]) Rådets forordning (EF) n r. 1/2005 af 22.12.2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97 (EFT L 3, s. 1).

([2]) Rådets direktiv af 26.6.1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked (EFT L 224, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 25. juni 2014 — Direktor na Agentsia »Mitnitsi«mod Biovet AD

(Sag C-306/14)

(2014/C 303/33)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Direktor na Agentsia »Mitnitsi«

Kassationsindstævnt: Biovet AD

Præjudicielle spørgsmål

1) Hvilken betydning har begrebet »fremstillingsproces« i artikel 27, stk. 2, litra d), i Rådets direktiv 92/83 EØF ([1]) af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, og omfatter dette begreb rengøringen og/eller desinficeringen som processer med henblik på at opnå visse niveauer af renhed, som kræves i henhold til god fremstillingspraksis for lægemidler?